

Een luisterend oor, troostend woord of diepgaand gesprek

LEIDEN - Een ziekenhuisopname is voor veel mensen een nieuwe en soms angstige ervaring. De Dienst Geestelijke Verzorging van het LUMC biedt tijdens een opname ondersteuning. Een verblijf in het ziekenhuis en behandeling door specialisten roept vaak emoties op, vragen en zoeken naar zingeving.

door Ella Veenstra-Monteban

Geestelijk verzorgers stellen patiënten in de gelegenheid zich een beeld te vormen van het leven dat met anderen gedeeld wordt. In het ziekenhuis opgenomen worden is niet zo maar iets. Vragen komen op zoals: 'Wat overkomt mij, wat gaat er met mij gebeuren, hoe overwin ik mijn angsten, onvredegevoelens en onrust?' Geestelijk verzorgers werken vanuit verschillende levensbeschouwelijke tradities. In het LUMC werkt een team

Christiaan van Dijk, de nieuwe geestelijk verzorger van het LUMC: Bij een overlijden kan het helend zijn als er een moment is waarbij bewust met elkaar wordt stil gestaan bij het afscheid" (Foto: pr).

van zo'n acht geestelijk verzorgers samen. Alle gezindten zijn daarbij vertegenwoordigd: protestants, rooms-katholiek, islamitisch en humanistisch. Een nieuw gezicht is Christiaan van Dijk, sinds januari 2021 toegevoegd aan het team. Ik heb een ontmoeting met hem en ik wil graag van hem weten wat hem, als jonge man, bewoog om Geestelijk Verzorger in een ziekenhuis te worden.

Van Dijk: "Ik wist na de middelbare school niet dat ik dit beroep zou kiezen. Ik heb Engelse Taal en Cultuur in Leiden gestudeerd. Ik kom uit de buurt van Emmeloord in de Noordoostpolder en dat was een hele overgang. Na mijn afstuderen ben ik een tijdje werkzaam

geweest in het onderwijs en in die tijd kreeg ik belangstelling voor Religiewetenschappen en dat ben ik gaan studeren in Nijmegen. Ik ben tijdens deze studie erg geïnteresseerd geraakt in rituelen en in mijn masterscriptie heb ik geschreven over het gebruik van de ziekenzalving. Dat is eigenlijk een rooms-katholiek gebruik, maar ik vroeg me af wat de betekenis is van zo'n ritueel in een samenleving waarin de mensen steeds minder religieus zijn. In de praktijk heb ik ontdekt dat mensen die zichzelf niet meer als gelovig of religieus beschouwen het toch heilzaam en troostvol vinden om terug te vallen op zo'n oer-katholiek gebruik. Mensen die niet bekend zijn met stervensrituelen verlangen toch vaak naar een bewust moment van afscheid. Zeker bij een overlijden kan het helend zijn als er te midden van schrik en hectiek een moment is waarbij bewust met elkaar wordt stil gestaan bij het afscheid."

"Tijdens het verblijf in een ziekenhuis wil een op de drie patiënten wel een bezoek van een lid van ons team hebben. We vertellen over ons werk en delen folders uit. Soms hebben we ook contact met de familie, vooral als de patiënt zelf niet aanspreekbaar is. Onze dienst verzorgt op zondag niet altijd kerkdiensten maar soms een concert met inspirerende teksten. De patiënten zijn door de coronamaatregelen en de bezoekersbeperkingen veel alleen. Hopelijk kunnen we weer kerkdiensten gaan verzorgen als het veilig is. Naast mijn werk in het ziekenhuis, waarbij ik natuurlijk veel te maken heb met ziekte en dood, ben ik ook gewoon iemand die plezier in het leven heeft. Ik woon sinds kort in een leuk appartement in Leiden. Helaas kan ik, mede door corona, niet veel aan mijn hobby's doen, maar films kijken en boeken lezen is altijd mogelijk. Verder schilder en tuinier ik heel graag. Gelukkig heb ik nu een groot balkon, dus ga ik straks eens bekijken wat ik daar allemaal aan planten kan neerzetten", besluit Van Dijk. ●

